

عنوان مقاله:

تدوین شاخص های موثر شهر هوشمند در توسعه میانافزای منطقه ۸ تبریز

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار, دوره 5, شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

آرزو شفاعتی – گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی،واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

رضا ولی زاده – استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری،واحد تبریز،دانشگاه آزاد اسلامی،تبریز،ایران.

اکبر رحیمی - گروه مهندسی فضای سبز، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

على پناهي - گروه جغرافيا وبرنامه ريزي شهري، دانشكده علوم انساني، واحد تبريز، دانشگاه آزاد اسلامي، تبريز، ايران.

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر گسترش فضایی شهرها در کنار بیبرنامگی طرحهای توسعه بخصوص در شهرهای بزرگ نظیر تبریز ، باعث ایجاد بافتهای نوشهری و جابجایی ساکنان و کاربریها بمناطق جدید شده است. در نتیجه، بافتهایقدیمی این شهرها، کارکرد خود را تغییر دادهو به مناطق فرسوده شهری و از دست دادن حیات شهری و فرسودگی گرایش پیدا کردهاند. تبریز، بلحاظ دارا بودن چنین بخشهایی خصوصا در منطقه ۸، نیازمند مطالعاتی در زمینه سیاستگذاری و شناسایی عوامل کلیدی برای توسعه میانافزای این مناطق در راستای شهر هوشمند و تبرین سناریوهای مطلوب چنین توسعهای به شمار میرود. بدین منظور ابتدا با مطالعه اسناد فرادست، تمامی عوامل دخیل در توسعه هوشمند و میانافزای بافت فرسوده شهری مورد مطالعه قرار گرفت و با استفاده از روش دلفی تعداد ۵۳ متغیر در حوضه یاد شده استخراج شد. برای تحلیل دادهها از روش تحلیل اثرات متقابل/ساختاری به وسیله نرمافزار ماشاده شده است. همچنین جهت تدوین سناریوها از نرمافزار سناریو ویزارد استفاده گردید. نتایج تحقیق، بیانگر ناپایداری سیستم در کلانشهر تبریز است که براین اساس، پنج دسته عوامل تاثیرگذار، دووجهی، تاثیرپذیر، مستقل و ریسک قابل شناسایی هستند که پس از شناسایی ۴۱ عامل کلیدی از طریق متغیرهای ریسک و تاثیرگذار، در نتیجه ۸ مولفه کلیدی انتخاب و وارد نرمافزار سناریو ویزارد شدند و بر اساس نظرات کارشناسان دوباره وزندهی و ۶ سناریوی بسیار قوی از ۲۶۰ سناریوی محتمل انتخاب شد که سناریوی اول بصورت مطلوب، ۴ سناریو خنثی و یک سناریوی بحرانی مطرح شدند. بر اساس نتایج ، گسترش دسترسی محلی از تقویت شبکههای فیزیکی و دیجیتالی در منطقه، ایجاد ساز و کار جهت استفاده از پتانسیلهای عظیم موجود اقشار اجتماعی در بافت، هماهنگی بین بخشی بین دستگاههای مسئول در راستای توسعه پایدار، برنامهریزی فیزیکی و دیجیتالی در منطقه، ایجاد ساز و کار جهت استفاده از پتانسیلهای عظیم موجود اقشار اجتماعی در بافت، هماهنگی بین بخشی بین دستگاههای مسئول در راستای توسعه پایدار، برنامهریزی فیریکی و اصولی جهت پیروی از اصول کاربری اراضی و رعایت سرانهها و ... به عنوان بهینهترین و مطلوبترین سناریوی ممکن انتخاب شد.

كلمات كليدى:

شهر هوشمند, توسعه میانافزا, منطقه ۸ تبریز, سناریوسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1644310

